

عنوان مقاله:

سیاست های راهبردی تمرکززدایی مدیریت شهری در ایران

محل انتشار:

نهمین کنفرانس و دومین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت شهری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

ابوالفضل مشکینی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تربیت مدرس

مریم حاجی زاده - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زنجان

الهه شاکری منصور - دانش آموخته دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

یکی از شیوه های مدیریتی رایج، نظام متمرکز سیاسی اداری است که در آن، دولت مرکزی در رأس هم‌تصمیمات اداری قرار دارد. در حال حاضر، کشور ما نیز با چنین نظامی اداره می شود و ساختار مدیریت شهری از این نظام تأثیرپذیر بوده و تصدی گری دولت در همه امور جاری دیده می شود و به تبع این موضوع تمرکزگرایی در حوزه مدیریت شهری موجب فقدان و یا تضعیف مدیریت محلی شده است. پژوهش حاضر به تبیین شاخص های تمرکززدایی در مدیریت شهری ایران پرداخته و این پرسش اساسی را مدنظر دارد که نظام تمرکزگرایی ایران برای همگامی با تحولات جهانی در راستای تمرکززدایی و واگذاری قدرت به ارکان دولتمحلی با چه چالش های نهادی روبرو بوده و برای تمرکززدایی مدیریتی چه شاخص هایی بایستی موردنظر باشد. این پژوهش با بهره گیری از روش تحلیل محتوا ابعاد سه گانه (سیاسی، داری و مالی و اقتصادی) تمرکززدایی را مشخص و سپس شاخص های تصمیم سازی (بعد سیاسی)، تشکیلات سازمانی و اداری، نظارت بر حسن انجام امور، مدیریت منابع انسانی (بعد اداری)، پویایی درآمد، خصوصی سازی و مقرراتزدایی (بعد مالی- اقتصادی) را جهت این امر موردبررسی قرار داده است. درنهایت گویه های پیشنهادی تمرکززدایی بر اساس این ابعاد و شاخص ها در قوانین و مقررات جاری مدیریت شهری در ایران تدوین گردید.

کلمات کلیدی:

مدیریت شهری، تمرکززدایی، مقررات زدایی، تشکیلات سازمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1138191>

